

les, at pensionsordningen kan komme til udbetaling, hvis personen lider af én af de sygdomme, der er nævnt i bekendtgørelsen. Der gælder aftalefrihed, således at der ikke stilles krav om, at aftalen skal omfatte alle de i bekendtgørelsen nævnte sygdomstilfælde. Det vil således f.eks. kunne aftales, at én eller flere af sygdommene ikke skal kunne begrunde udbetaling, at udbetaling skal afhænge af omstændighederne, hvorunder pensionsopspareren har pådraget sig sygdommen, eller at der skal gælde skærpede krav til dokumentationen.

De her foreslåede bemyndigelsesbestemmelser påtænkes udnyttet til at fastslå i bekendtgørelsen, at der er aftalefrihed, og at den har de ovenfor beskrevne konsekvenser. Aftalefriheden vil især have betydning for forsikringsselskabernes udformning af forsikringsbetingelser for kapitalforsikring.

Hvis en kapitalpensionsordning konkret ophæves eller eventuelt tilbagekøbes, fordi ejeren er blevet ramt af en livstruende sygdom, er det uden betydning for afgiftssatsen, om aftalen om kapitalpensionsordningen indeholder et vilkår om udbetaling af kapitalpensionen pga. livstruende sygdom eller ej, og om den foreliggende situation i så fald falder ind under disse aftalevilkår eller ej, jf. bemærkningerne til nr. 7.

Til nr. 4

Forslaget giver mulighed for, at der kan tegnes en invalidesumsforsikring i tilknytning til en rateopsparing i pensionsøjemed. Forslaget er således parallelt med de tilsvarende regler for tegning af invalidesumsforsikring i tilknytning til opsparing i pensionsøjemed, jf. herved pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 2, og ligeledes parallelt med de regler, der foreslås for rateforsikring. Der henvises herom til bemærkningerne til nr. 1.

Til nr. 7

Der foreslås en ny affattelse af pensionsbeskatningslovens § 25, der angiver, hvornår kapitalpension kan afgiftsberigtiges med 40 pct.

De foreslåede bestemmelser i § 25, stk. 1, nr. 1, 4, 6 og 7, indebærer en uændret videreførelse af de hidtil gældende bestemmelser i § 25, nr. 1, 3, 5 og 6.

Det foreslåede § 25, stk. 1, nr. 2, angår udbetaling af kapitalpension i forbindelse med invaliditet.

Det foreslås, at der skelnes imellem kapitalpensionsordninger oprettet før invaliditetens indtræden og kapitalpensionsordninger oprettet efter invaliditetens indtræden. Det foreslås, at kapitalpensionsordninger oprettet efter invaliditetens indtræden slet ikke kan hæves mod 40 pct.s-afgift på grundlag af invaliditeten. Sådanne ordninger kan herefter kun hæves, hvis

én af de øvrige betingelser i § 25, stk. 1, er opfyldt, eller hvis der opstår ny invaliditet eller en forværring af tilstanden, der medfører, at erhvervsevnen bliver yderligere nedsat.

For kapitalpensionsordninger oprettet før invaliditetens indtræden skal der - som hidtil - ikke være noget krav om, at ophævelsen skal ske inden for en vis periode efter invaliditetens indtræden. Den hidtidige praksis med hensyn til ophævelse »efter« invaliditet vil ikke længere være gældende, således at det ikke længere vil være afgørende for afgiftssatsen, om der er foretaget indbetalinger til kapitalpensionsordningen efter invaliditetens indtræden. Der kan herefter ske afgiftsberigtigelse med 40 pct. på et hvilket som helst tidspunkt mellem invaliditetens indtræden og 60-årsalderen, uanset om der er indbetalt på ordningen i denne periode. Der henvises nærmere til bemærkningerne til nr. 8 ad forslaget til ny § 26, stk. 3.

De foreslåede § 25, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, angår udbetaling af kapitalpension til 40 pct.s-afgift i forbindelse med livstruende sygdom. Der henvises herom til lovforslagets almindelige bemærkninger, punkt 2.c. og d.

Da en lang række sygdomme kan betegnes som livstruende i den der beskrevne forstand, er det ikke hensigtsmæssigt at foretage en opregning af de pågældende sygdomme i lovteksten. Af hensyn til administrationen af ordningen i pensionsinstitutterne og hos skattemyndighederne anses det imidlertid for hensigtsmæssigt, at der foretages en sådan positiv opregning, således at man undgår, at pensionsinstitutter og skattemyndigheder skal foretage konkrete individuelle vurderinger af medicinsk karakter. Derfor foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte, hvilke sygdomme der skal anses for livstruende ved administrationen af bestemmelsen.

Det er hensigten, at skatteministeren ved udstedelsen af sådanne regler vil rådføre sig med pensionsinstitutterne, lægeorganisationerne og Sundhedsministeriet, og at reglerne i vid udstrækning vil komme til at afspejle de kriterier, som forsikringsselskaberne anvender ved forsikringsformen »kritisk sygdomsforsikring«.

Som eksempler på sygdomme, der således forventes medtaget i opregningen, kan nævnes de fleste, men ikke alle, former for kræft, hjerteinfarkt, bypass-opererede tilfælde af koronarsklerose, hjerteklapkirurgi, hjerneblødning (apopleksi), muskelsvind, AIDS og HIV-infektion.

Bemyndigelsen til skatteministeren foreslås endvidere udnyttet til at fastsætte, at en læge i en særlig blanket skal attestere, at den pågældende person har